№ 123. Sroda 30. Maja 1855. Rok Gazecie 45.

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkiem tygodniowym i Dziennikiem urzędowym codziennym, tudzież Rozmaitościami co Srody, kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 3 złr. 45 kr., miesięcznie 1 złr. 20 kr. Z pocztą: kwartalnie 4 złr. 30 kr., miesięcznie 1 złr. 35 kr. — Insercya od wiersza w półkolumnie (drukiem garmont) po raz pierwszy 4 kr., następnie po 2 kr. m. k.

Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLAD.

Monarchya Austryacka. — Portugalia. — Hiszpania. — Anglia. — Francya. — Niemce. — Szwecya. — Rosya. — Afryka. — Z teatru wojny. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Wiadomości handlowe. — Kronika.

MONARCHYA AUSTRYACKA.

Rzecz urzędowa.

Lwów, 25. maja. C. k. ministeryum finansów mianowało kontrolora c. k. kasy wymiany i kasy wymiany banku filialnego Karola *Görlitz*, kasyerem tej kasy.

Sprawy krajowe.

Lwów, 28. maja. Egzamina semestralne uczniów prywatnych w c. k. drugiem wyższem gymnazium Lwowskiem będą się odbywać od 26. czerwca do 4. lipca 1855.

Z c. k. dyrekcyi drugiego wyższego gymnazyum.

(Protokoły konferencyi Wiedeńskich.)

(Ciąg dalszy, ob. N. 122 Gaz. Lw.)

Protokół Nr. V.

Wiedeń, 23. marca 1855.

Obecni: ci sami.

Odczytano protokół z 21. bieżącego miesiąca.

Baron *Bourqueney* zwrócił uwagę na jeden ustęp z tego protokołu i oświadczył, że gdy książę Gorczaków reklamuje dla samej tylko Rosyi zaszczyt powzięcia na korzyść marynarki handlowej wszystkich narodów postanowień względem wolności żeglugi na morzu czarnem — zda mu się być rzeczą słuszną, domagać się także i dla porty wysokiej przynależnego uznania z udziału jej w rozporządzeniu, do jakiego się przyczyniła. Co do Francyi w szczególności, tedy oświadcza, jako traktat adryanopolski nie przydał nic do wolności żeglugi, jakiej marynarka francuzka używała przed tą epoką na czarnem morzu.

Aarif Effendi podziela w zupełności to zdanie.

Rozpoczęto znów rozprawy nad memoryałem przedłożonym na posiedzeniu ostatniem prez barona Prokesch'a, a któryto memoryał traktuje o rozwoju drugiej zasady.

Artykuł 1. przyjęto stanowczo.

Na wniesioną ze strony pełnomocnika tureckiego uwagę, jako dawniejsze w artykule 2 wspomniane umowy dawały zwierzchnościom rosyjskim częstokroć pochop do tamowania handlu tureckiego na Dunaju, przedłożył lord Russell propozycyę, aby z dawniejszych umów wynikające i mające się nadal jeszcze zatrzymać przywileje oznaczyć dodaniem wyrazów: „Nie będące w sprzeczności z zasadą wolności żeglugi.“

Poprawkę i cały 3. artykuł przyjęto.

Doszedłszy do artykułu 4 zaproponował baron Prokesch podanie w miejsce textu pierwotnego ścislejszego i dokładniejszego określenia atrybucyi przysłużających jednej i drugiej komisyi, z których każda powołaną będzie do zrealizowaniu w swym zakresie działalności zasady wolnej żeglugi na Dunaju.

Rozpoczęto dyskusye nad tym textem nowym, a mianowicie co do znaczenia wyrazu „Syndykatu.“

Książę *Gorczakow* oświadcza na to, że wniesione przezeń zarzuty przeciw temu wyrazowi nie są bynajmniej uczynione przeciw samej instytucyi, i miały właściwie posłużyć ku wynalezieniu słowa tłomaczącego dokładniej myśl tę, którą chciano wspomnionym wyrazem oznaczyć. Zgodzono się więc na to, ażeby wyraz „Syndykat“ zastąpić wyrazem „Komisyi Europejskiej.“

Lord John *Russell* wyraził powtórnie życzenie rządu swego, aby tak w komisyi europejskiej jak i w komisyi nadbrzeżnej był reprezentowany. Dla poparcia tego życzenia przytoczył, że przeszkody miejscowe, jakich doznają okręta w żegludze swej na Dunaju — jak na przykład zaspy piaskowe — są zwykle przemijające, i że dla ich usunięcia potrzeba ustawicznego dozoru i zapobiegliwości; że wreszcie w takim razie, gdyby komisya wykonawcza — jak mu to oświadczono — miała w myśl układów kongresu wiedeńskiego składać się tylko z delegowanych państw nadbrzeżnych, życzyłby sobie przynajmniej nieustającej komisyi europejskiej, której zadaniem byłoby utrzymywanie kontroli co do wolności żeglugi na Dunaju, u ujść tej rzeki i dalej na morzu.

Przeciw konieczności i korzyściom nieustawania komisyi wspomnionej wniesiono kilka uwag, poczem lord *Russell* zaproponował wespół z lordem *Westmoreland*, ażeby postanowiono, że komisya europejska „rozwiązana być ma tylko w wspólnem porozumieniu.“

Na ten wniosek zgodziły się wszystkie wota, jak również i na resztę artykułu 4. brzmiącego w te słowa:

„Dla urzeczywistnienia zawartych w poprzednim artykule stypulacyi obejmą umawiające się mocarstwa ze względem na interes europejski tyczący się zupełnego otworzenia Dunaju aż do morza w łożu jego spławnem lub do spławu przysposobionem — w porozumieniu wspólnem i w granicach przepisanych aktem konkluzyjnym kongresu wiedeńskiego kierunek i gwarancyę wykonania, tudzież najwyższą kontrolę względem utrzymania zasady otworzenia Dunaju. W zamiar tego oznaczą za pomocą komisyi europejskiej złożonej z delegowanych każdej utworzonej przez nich komisyi rozciągłość prac mających przyjść do wykonania i środki dla uchylenia przeszkód miejscowych i innych tamujących aż potąd wolną żeglugę na części rzeki między Gałaczem i morzem. Ta komisya europejska, która rozwiązana być może tylko za wspólnem porozumieniem, wypracuje zasady urządzenia policyjnego co do żeglugi rzecznej i morskiej w części wspomnionej Dunaju, jak niemniej i instrukcye w tej mierze, które służyć mają za wzór i normę wykonawczej komisyi nadbrzeżnej utworzonej z delegowanych trzech państw nadbrzeżnych, to jest Austryi, Rosyi i Turcyi.“

Ostatni ustęp tego artykułu brzmi w projekcie barona *Prokesch'a* w te słowa:

„Każde z umawiających się mocarstw będzie mieć prawo utrzymywania na stacyi u ujść Dunaju jednego lub dwóch okrętów wojennych.“

Klauzula ta wywołała dłuższe rozprawy, a gdy w końcu pełnomocnicy Austryi, Francyi, wielkiej Brytanii i Turcyi zgodzili się na wyrzeczoną w niej zasadę, oświadczyli pełnomocnicy Rosyi odłożyć rozpoznanie zasady i faktu aż do sprawdzenia trzeciej podstawy negocyacyi.

Nowę przez barona *Prokesch'a* zaproponowaną redakcyę artykułu 5go przyjęto.

Przy rozpoznaniu szóstego i ostatniego artykułu domagali się pełnomocnicy Austryi, Francyi i wielkiej Brytanii, aby nie przywracano już więcej dawniejszej kwarantany u ujściu Suliny. Pełnomocnicy Rosyi wyrazili życzenie, by interes zdrowia publicznego, a temsamem i interes Europy na tem nie ucierpiał, i by nie przyszedł nigdy ten czas, gdzieby tego uchylenia kwarantany żałowano. Na przedstawienie jednak barona *Prokesch'a*, jako niepodobna pogodzić swobody żeglugi z istnieniem kwarantany w tem miejscu, zgodzili się nareszcie i na to.

Pełnomocnicy Francyi i wielkiej Brytanii wspomnieli o zregulowaniu granicy między Rosya i Turcyą, jaka istniała na mocy 3go artykułu umowy adryanopolskiej, a którą wojna teraźniejsza unieważniła.

Hrabia *Westmoreland* oświadczył w tym względzie, że gdy idzie o zastosowanie do dolnego Dunaju zasad przyjętych na kongresie wiedeńskim, wypadałoby sobie życzyć aby reguła, według której droga doliną wiodąca stanowi granicę, reguła, która w całej zresztą Europie, gdzie tylko rzeka przedziela dwa różne państwa stanowi oraz i prawo graniczne, zastósowana była i do nowej regulacyi pogranicznej między Rosyą i Turcyą.

Hrabia *Buol* oświadczył, że byłoby to ważną rzeczą dla żeglugi i handlu na Dunaju, gdyby zaprowadzono zmiany w niektórych ograniczających klauzulach umowy adryanopolskiej, którą Turcyi wzbroniono urządzenie jakiegobądź zakładu na jednej części brzegu prawego. Poseł turecki przystąpił do tego zdania, poczem p. *Titow* wytknął dwulicowość tych stypulacyi, o jakich hrabia *Buol* właśnie wspomniał, a które uzasadnione były ówczesnemi stosunkami miejscowemi. Lecz teraz, kiedy po części zmienił się już stan rzeczy przez różne reformy przedsięwzięte ze strony rządu tureckiego, nie zaszkodziłoby może zastanowić się nad tem, jak dalece myśleć można o zaprowadzeniu zmian w stypulacyach wspomnionych. Według jego zdania byłoby to jednak teraz jeszcze zawcześnie.

Następnie naradzano się nad osobistemi i miejscowemi gwarancyami, jakie są niezbędne dla zapewnienia komisyi europejskiej i

nadbrzeżnej przynależnej w działaniu swobody, a pełnomocnicy rosyjscy oświadczyli, że nie myślą uchylać się od żadnej kombinacyi, jeżliby tylko mieli to przekonanie, że jest konieczną dla osiągnienia zupełnej wolności żeglugi na Dunaju. Sprzeciwiliby się jednak tak wnioskowi, jak i neutralności Delty, zwłaszcza że według ich zdania przechodziłoby to zakres pierwotnego zamiaru, a nawet w pewnym względzie zostawało w sprzeczności z jego wykonaniem.

Baron *Prokesch* rozbierając znacznie tego słowa i zastosowanie jego do szczególnego wypadku oświadczył, że umieszczając je w pierwszym zarysie, nie nadawał mu żadnej dążności politycznej, i co się okazuje wyraźnie z zastrogi uczynionej na korzyść rosyjskiej zwierzchności sądowniczej. Dodał przy tem, że gdyby według jego zdania potrzebną była koniecznie neutralność a nawet i zrzeczenie się Delty dla zapewnienia swobodnej czynności komisyi, to jeszcze i w takim razie nieprzekraczałby projekt jego przedłożony w interesie europejskim, uznanej co do zasady od Rosyi granicy zmian pojednawczych, zwłaszcza że wyspy te nie zdają się mieć dla Rosyi żadnej wartości rzeczywistej.

Po dalszem rozpoznaniu rozmaitych zarysów zgodzono się nareszcie na zredagowanie ostatniego ustępu, przyjmując poprawkę pełnomocników austryackich.

Stanowczo przyjęty text rozwoju drugiej zasady negocyacyjnej dołączono do protokołu. *(Podpisy.)* (D. c. n.)

Portugalia.

Dnia 20. maja odpłynął Król Portugalii Dom Pedro V. z Lizbony. Uda się do Bordeaux, a ztamtąd do Paryża. *(Zeit.)*

Hiszpania.

(Postanowienie na opieszałych członków deputacyi. — Reklamacya do rządu francuskiego.)

Przedłożony Kortezom wniosek dla zmuszenia deputowanych, ażeby się częściej znajdowali na posiedzeniach, zawiera postanowienie, że nieobecni teraz deputowani, którzy nieprzybędą w przeciągu czternastu dni po ogłoszeniu tej ustawy, będą uważani za wyłączonych. To samo nastąpi także z tymi, którzy otrzymali urlop i w 14 dni po upływie jego nie zajęli znowu swych krzeseł.

Rząd polecił tutejszemu posłowi w Paryżu, ażeby do francuskiego rządu uczynił przedstawienie względem sposobu, w jakim niektóre dzienniki Paryskie wyrażają się przeciw teraźniejszemu hiszpańskiemu ministeryum.

Anglia.

(Rozprawy na posiedzeniu izby z d. 18. maja.)

Londyn, 19. maja. Na wczorajszem posiedzeniu izby wyższej oznajmił Earl *Grey*, że na przedstawienie kilku członków widział się spowodowanym odroczyć swą mocyę tyczącą się wojny i konferencyi z przyszłego poniedziałku na przyszły piątek, ponieważ równoczesna dyskusya nad tym samym przedmiotem w obydwóch izbach niemogłaby się odbyć bez niedogodności dla wszystkich interesowanych. (Według doniesień telegraficznych odroczono tę debatę.)

W izbie niższej oświadczył *Mr. Peel* na interpelacyę, że według doniesień ajentów rządowych czynnych na kontynencie, zwerbowano do legii cudzoziemców już trzy do cztery tysięcy ludzi. Pierwotnie chciano poprzestać na pięciu tysiącach, ale że sprawa pomyślniejszy wzięła obrót anizeli się spodziewano, przeto przyzwolił rząd na propozycyę niektórych oficerów względem zaciągnienia dalszych pięciu tysięcy do legii. Pominąwszy tę siłę zbrojną, którą liczyć można na 10,000, wysłano oficerów do Szwajcaryi dla zwerbowania trzech tysięcy ludzi do służby angielskiej. W Helgolond i Shorncliffe utworzono stacye dla rekrutów; pierwsze jednak oddziały umieszczone będą tymczasowo w koszarach w Dover, ponieważ baraki dla żołnierzy w Shorncliffe jeszcze niesą gotowe. Pod względem urządzeń dyscyplinarnych zostawać będzie legia cudzoziemców naturalnie pod rozkazami naczelnego wodza. Znaczna liczba oficerów już jest mianowana, tak iż organizacya tego korpusu niebędzie miała żadnych trudności; część oficerów znajduje się w Helgoland, reszta zaś w Anglii. W końcu oznajmia, że angielskie artykuły wojenne przetłumaczone zostały na rozmaite języki, któremi mówi legia.

Na interpelacyę pana *Beresford* oświadczył *Mr. Peel*, że lord Panmure zamówił w Wiédniu liwerunek sukien letnich dla armii w Krymie, mianowicie 50,000 pantalonów, i 50,000 komisnych surdutów. Cały zapas znajduje się bez wątpienia obecnie w ręku komisaryatu w Konstantynopolu.

Mr. French życzy sobie wiedzieć, kiedy pierwszy minister raczy dać odpowiedź admirałowi Dundonald na jego propozycyę ku zniszczeniu twierdz rosyjskich?

Lord *Palmerston* wyraża obawę, że dawniejsze jego objaśnienia o tym przedmiocie niezostały zrozumiane. Niepowiedział nigdy, że mianowana została nowa komisya znawców dla rozpoznawania projektów lorda Dundonalda t. j. od ostatniej zmiany gabinetu. Plan ten przedłożono jeszcze w ciągu przeszłego lata i jesieni komisyi złożonej z wojskowych i uczonych; później zasięgał lord Palmerston rady innych ludzi świadomych i za prawdę zdaje mu się, że czem dłużej się zastanawia nad tym planem, tem większe okazują się trudności wykonania. Niemoże powiedzieć, kiedy będzie mógł dać stanowczą odpowiedź w tym względzie. *Mr. Fergus* oznajmia o śmierci kapitana Christie i przypisuje ten smutny wypadek bezpośrednio oskarżeniom pana Layard. *Mr. Layard* broni się przeciw zarzutowi. Wszczyna się dyskusya za i przeciw panu Layardowi. W końcu zapytuje *Mr. Otway*, jak się rzecz ma z formowaniem legionu polskiego. Lord *Palmerston* odpowiada: Rzecz jest taka: Pewna liczba polskich i rosyjskich jeńców oświadczyła się z życzeniem, że chce wstąpić do legii, która ma być utworzona pod dowództwem księcia Czartoryjskiego. Legia ta ekwipowana i transportowana kosztem Anglii użyta będzie w służbie tureckiej i nosi nazwę nieoznaczającą pewnej narodowości. Na chorągwi ma krzyż i półksiężyca. Do wspomnianych jeńców przyłączyła się pewna liczba polskich emigrantów. Gdzie i w jaki sposób ta legia będzie użyta, to należy wyłącznie do Porty. *(Wien. Ztg.)*

(Nowe transporta na teatr wojny.)

Londyn, 17. maja. Rząd każe teraz ładować 223 okrętów dla zawiezienia na teatr wojny ludzi, żywności i amunicyi. Znajduje się między temi 100 okrętów żaglowych przeciętnie o 1000 beczkach i 123 paropływów przeciętnie o 1200 beczkach. W całości przedstawiają wartość 5,000.000 funtów szterlingów.

(Statystyka legii utrzymywanych na żołdzie angielskim.)

Londyn, 8. maja. Rząd kazał znowu oznajmić właścicielom Lloydy, że chce nająć okręta do transportu wielkich mas amunicyi. Do samej Helgolandyi poszle 186 beczek (3720 cetnarów) amunicyi, jestto dowód, że zamyśla nietylko skoncentrować tam niejaką część legii cudzoziemskiej, lecz także uzbroić i wprawić do broni. Nie od rzeczy będzie w tej chwili następujący przegląd, w którym wykazano, ile cudzoziemskiego wojska utrzymywała na żołdzie Anglia od roku 1800 do r 1815 i jak wielkie były koszta tych legionów (armie posiłkowe nie są w tem policzone.) W r. 1800 zwerbowano: 13.976 ludzi. Na to wotowano 571.128 funt. szt.; w roku 1801: 13.015 ludzi, wotowano 303.391 funt. szt.; w r. 1802: 41.352 ludzi, wotowano 515.281 funt str.; w r. 1803: 5108 ludzi, á 159.672 funt. sztr.; w r. 1804: 12.559 ludzi, á 582.262 funt. szt.; w r. 1805: 17.386 ludzi, á 851.350 funt. szt.; w r. 1806: 22.939 ludzi, á 985.909 funt. szt.; w. r. 1807: 21.472 ludzi, á 832 450 funt. szt.; w r. 1808: 22 125 ludzi, á 866.558 funt. szt.; w r. 1809: 22.978 ludzi, á 933 674 funt. szt.; w r. 1810: 23953 ludzi, á 968.425 funt. sztr.; w r. 1811: 24.989 ludzi, á 966.225 funt. szt.; w r. 1812: 30.741 ludzi, á 1,146.652 funt. szt.; w r. 1813: 31.289 ludzi, á 1,205 642 funt szt.; w. r. 1814: 32.216 ludzi, á 1,206.801 funt. szt.; w r. 1815: 21.314 ludzi, á 586.715 funt. szt. — Między temi znajdowało się kilka pułków wyłącznie niemieckich: „Królewska legia niemiecka;" „Piechota księcia Brunświckiego," „Huzary Brunświckie," prócz innych batalionów niemieckich przydzielonych do różnych korpusów. A prócz tych jeden pułk z wyspy Bourbon, Chasseurs Britaniques, de Rolls regiment, Macron i Whatevilles korpus Szwajcarów, strzelcy korsykańscy, pułk Dillous, lekka piechota grecka, trzy korpusy włoskie, Maltańscy krajowce, Frohberga zaciąg niemiecki i niezawisłe legiony cudzoziemców.

Francya.

(Odpowiedź hr. Walewskiego na okólnik hr. Nesselrodego.)

Paryż, 26. maja. Dzisiejszy *Monitor* zawiera okólnik ministra spraw zagranicznych hrabi Walewskiego w odpowiedzi na znany okólnik hrabiego Nesselrode. Okólnik hrabi Walewskiego datowany jest z dnia 23. b. m. i zawiera w treści co następuje: „Francya chciała aż do urzędowego zamknięcia konferencyi zachować milczenie, teraz jednak widzi się spowodowaną sprostować twierdzenia hrabi Nesselrode. Francya i Anglia mogły mniemać, że Rosya oświadczając się za otwarciem konferencyi, ma zamiar poświęcić swą przewagę na czarnem morzu. Gabinet francuski nie uważa za rzecz potrzebną usprawiedliwiać umiarkowane żądania mocarstw zachodnich w tym względzie". Następnie wyjaśnia hrabia Walewski w swym okólniku interesa Europy na morzu czarnem, i dowodzi, że rosyjskie propozycye w żadnej mierze nieodpowiadały tym interesom. W końcu powiada: „Zachód przeto nie jest odpowiedzialny za wojnę. Francya i Anglia skłaniają się do zgody, i nigdy nie chciały Rosyi narzucać niegodnego pokoju, ale konieczność wyznacza im rolę, którą z pomocą Opatrzności zdołają przeprowadzić. Ustalona w swych posadach Europa wdzięczna im będzie, gdy w naturalne granice zamkną wpływ, który wykracza po-za obręb uprawnionego działania". *(Lit. kor. austr.)*

(Wysłani na powitanie króla Portugalskiego. — Pogłoski z Krymu.)

Paryż, 23. maja. *Monitor* donosi, że dwóch szambelanów Cesarza i cała ambasada portugalska wyjechali ztąd do Bordeaux, gdzie będą przyjmować oczekiwanego tam na d. 24. Króla Portugalii, który 20. odpłynął z Lizbony.

— 25. maja. Renta: 69, 40 — 93, 75. Akcye kolei żel. państwa 630. Na giełdzie słychać, że sprzymierzeni odnieśli ważną korzyść pod Sebastopolem; 60.000 Francuzów obsaczyło bastyon Nr. 4., który jest bliski upadku. *(W. Z.)*

Niemce.

(Zmiany w konstytucyi.)

Hanower, 19. maja. „Jerzy Piąty itd. Ponieważ niemieckie zgromadzenie związkowe na tegorocznem dwunastem posiedzeniu 12. kwietnia b. r. powzięło następującą uchwałę: 1) że §. 33. ustawy konstytucyjnej z dnia 5. września 1848 w wykładzie, jaki mu nadał król. hanowerski rząd przy wykonaniu go, i ustawa z dnia 1. sierpnia 1851 o reorganizacyi stanów prowincyalnych, jako powstałe w

drodze konstytucyjnej, nie mają być uważane, a przeto istnieć nie mogą; następnie że ze zmianą §. 36. ustawy konstytucyjnej z roku 1848, należy przyznać rycerstwu znowu stosowne do jego dawnych praw zastępstwo w pierwszej izbie powszechnego zgromadzenia stanów; równie jak 2) spowodować król. hanowerski rząd, ażeby niezwłocznie wydał potrzebne rozporządzenie do wykonania tej uchwały, i w swoim czasie zawiadomił o tem zgromadzenie związkowe; 3) ażeby doniósł reprezentacyom krajowym i stanowi rycerskiemu w królestwie hanowerskim o założonych w tej mierze w latach 1851, 1852 i 1853 do związkowego zgromadzenia zażaleniach; — przeto obwieszczamy tę uchwałę związkową z odwołaniem się do §. 2. konstytucyjnej ustawy krajowej z dnia 6. sierpnia 1840, ogłaszając na zasadzie uchwały związkowej tak §. 33. ustawy z dnia 5. września 1848, tyczący się różnych zmian konstytucyjnej ustawy krajowej z dnia 6. sierpnia 1840, jako też ustawę z dnia 1. sierpnia 1851, tyczącą się reorganizacyi stanów prowincyalnych, za zniesione, i zastrzegamy sobie dalsze wykonanie uchwały związkowej".

Szwecya.

Hamb. Nachr. nadmieniają w liście z Sztokholmu z dnia 14. maja, że z wielką przezornością należy brać zawarte w gazetach zagranicznych wiadomości o domniemanych notach, które miały być przesłane szwedzkiemu gabinetowi pod względem neutralności. Zachowywana w Sztokholmie polityka zagraniczna nie należy nawet do zakresu ministeryum państwa, lecz król naradza się nad nią tylko z ministrem spraw zewnętrznych; wyższe urzędowe koła w Sztokholmie odznaczają się do tego stopnia milczeniem, że nawet o uchwałach rządu w sprawach wewnętrznych rzadko kiedy co usłyszeć, dopokąd z urzędu ogłoszone nie będą; nakoniec nie ma w Sztokholmie żadnego dziennika urzędowego, któryby o podobnych przedmiotach dawał objaśnienie. Zresztą nie można zaprzeczyć prawdopodobieństwa takich domagań od rządu, jakie w namienionych notach mają być zawarte; w Sztokholmie spodziewają się śpiesznej decyzyi.

Rosya.

(Kronstadt w stanie oblężenia.)

Petersburg, 14. maja. Równie jak w zeszłym roku tak i teraz ogłoszono Kronstadt zaraz po otwarciu żeglugi w stanie oblężenia. Tylko w sprawach służby, lub za specyalnem pozwoleniem gubernatora wolny wstęp do miasta. Podróżującym dla rozrywki nie wolno pod żadnym warunkiem przybywać do miasta. *(Zeit.)*

(Przeniesienia aresztantów w głąb kraju.)

Z nad granicy rosyjsko-pruskiej, 17. maja. Donoszą z Petersburga; ze względu na przygodne wypadki wojenne wydał Cesarz do ministra sprawiedliwości następujący ukaz: „Aresztantów, znajdujących się w więzieniach publicznych okręgu Bessarabii, należy przenieść do gubernii Charkowa, w graniczącej z Galicyą gubernii Kamieńca Podolskiego, do okręgu Połtawy, a z gubernii Chersońskiej do Woroneża i t. d. Należy niezwłocznie przedsięwziąć przeniesienie to z prowincyi skrajnych w głąb kraju. Aresztantów umieścić nietylko w więzieniach gubernialnych, lecz także w więzieniach obwodowych i fortecznych, nie mieszając ich jednak przy robocie z areszantami fortecznemi".

Afryka.

Z **Tryestu** donoszą z d. 24. maja, że wicekról Egiptu uchwalił dalszą budowę kolei żelaznej z Kairu do Suez i zamówił już za pośrednictwem domu handlowego Brigg & Comp. potrzebne materyały w Anglii. *(L. k. a.)*

Z teatru wojny.

(Obecne położenie w Krymie.)

Najnowsze depesze telegraficzne, nadchodzące bardzo skąpo z Petersburga i Paryża, nie zawierają żadnych ważnych wiadomości z Krymu. Jenerał Pelissier za porozumieniem się z lordem Raglan i jenerałem La Marmora, utworzył armię operacyjną, która ma nazwę armii Bałakławskiej. Podczas gdy dla blokady oblężonej dotychczas części Sebastopola pozostanie na równinie osobny korpus, liczący 20.000 ludzi, rozpocznie Pelissier nad Czerną wyprawę w głąb Krymu. Ponieważ oddział jenerała Liprandi jest właściwie tylko ruchomym korpusem obserwacyjnym, więc sprzymierzeni mogliby na wszelki sposób bez wielkich trudności postąpić w dolinę Inkermanu. Do stanowczej walki przyszłoby nad Almą i pod Symferopolem. Dla przeszkodzenia Omerowi Baszy, ażeby nie miał w tem udziału, wzmocnili Rosyanie znacznie oddział kawaleryi jenerałów Korffa i Wrangla. Zdaje się więc, że Eupatorya jest teraz ściślej obsaczona niż przedtem. Na wszystkich mocno ufortyfikowanych punktach w górskiej okolicy pod Bakczy-Serajem trzymają się Rosyanie w najściślejszym stanie odpornym. Jednem skrzydłem opierają się o broniącą walecznie fortecę Sebastopola, a drugiem o kończyny gór, wybiegające na równinę pod Symferopolem, naprzeciw którym sprzymierzeni mogli tylko słabe siły postawić.

Skoncentrowany atak na te pozycye rosyjskie byłby na wszelki sposób połączony z wielkiemi trudnościami. Bardziej jeszcze niepewnym, co się tyczy sukcesu broni, byłby obrót przeciw pojedynczym punktom nadmorskim, jako przeciw Odessie, Akermanowi i innym nadbrzeżnym fortecom rosyjskim na czarnem morzu. Jakkolwiekbądź, coś musi nastąpić, gdyż listy z Warny zapowiadają, że wodzowie czarnego morza zamyślają za 14 dni rozpocząć tylekrotnie już zapowiedzianą i zawsze odkładaną wyprawę w otwartem polu.

(Jeneralowie Canrobert i Pelissier.)

Gazeta Wiedeńska z dnia 23. maja podaje z dziennika „Constitutionnel" następujący artykuł:

„Ważna zmiana zaszła właśnie w armii oryentalnej. Jenerał Canrobert znużony słabością i trudami złożył dobrowolnie naczelne dowództwo i polecił Cesarzowi wybór jenerała Peliessier. Cesarz uczynił zadość życzeniom jenerała Canroberta; jenerał Pelissier został naczelnym dowódzcą francuskiej siły zbrojnej w Krymie.

Propozycya jenerała Canroberta i wybór Cesarza tłumaczyć się da wielkiemi zdolnościami, których jenerał Pelissier tak wielkie dał dowody, a o których jenerał Canrobert w swym rozkazie dziennym o walkach dnia 1. i 2. maja tak pochlebne daje świadectwo. Jenerał Pelissier okazał się przy każdej sposobności mężem pełnym dzielności i poświęcenia, a wojsko pokłada w nim nieograniczone zaufanie.

Komenda, którą jenerał Canrobert w tak szlachetny sposób złożył, przyniesie zawsze sławę temu dzielnemu i szlachetnemu wojownikowi. W ciągu ośmiumiesięcznych ciężkich prób miał staranie o wszelkie potrzeby i pokonał wszelkie trudności. Pomimo chorób i niedostatku wszelkiego rodzaju, pomimo srogości nadzwyczajnie długiej zimy, pomimo wysileń bezprzykładnego oblężenia i nieustannej obrony, zdołał Cesarzowi i Francyi utrzymać armię, która wszystko znosiła bez szemrania, której karność została bez skazy, której ani na chwilę nie odstąpiła wzorowa wytrwałość, odwaga i gorliwość. Nie mała w tem zasługa wykształcić takich żołnierzy, utrzymać sobie aż do ostatniego dnia przychylność armii, zaufanie kraju i Monarchy. Pominąwszy zasługi, jakie sobie jenerał Canrobert jeszcze zjednać może, ma jenerał Canrobert już teraz znaczny udział w sławie wyprawy krymskiej. Jeżeli jenerał Pelissier odniesie zwycięztwo, natenczas za środki ku temu będzie miał dziękować swemu poprzednikowi.

(Doniesienia z floty baltyckiej.)

Z Berlina telegrafują z d. 20. maja do *Times:* „Reval rekognoskowano troskliwie, i ma być niebawem bombardowany. Okręt „Magicienne" rzucił już kilka bomb do fortyfikacyi zewnętrznych. Admirał Dundas rekognoskował Sweaborg". *(W. Z.)*

(Domyślny punkt zebrania się floty baltyckiej.)

Zdaje się, że admirał Dundas przeznaczył na miejsce zebrania się angielskiej i francuskiej floty doskonały port wyspy Farö, mającej niemal dwie mil kwadratowych, na której północnem wybrzeżu znajduje się latarnia morska Avanaes. A wnoszą to, jak pisze *Gazeta Wied.* ztąd, że wielka liczba okrętów z węglami, kilka okrętów, zaopatrzonych w prowiant przez handlowy dom Deacon i Rainal w Helsingör, równie jak znaczna liczba szalup kanonierskich i bateryi pływających otrzymały rozkaz stanąć dnia 15. maja u północnego wybrzeża Gottlandyi.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Paryż, sobota, 26. maja wieczór. Dzisiaj spodziewane jest przybycie Króla Portugalii. *(Zeit.)*

Londyn, sobota, 26. maja zrana. Na odbytem właśnie posiedzeniu *izby niższej* przeważało usposobienie za dalszem prowadzona wojny. *Palmerston* przemawiał usilnie za ograniczeniem floty rosyjskiej, zbijał możność przyjęcia propozycyi rosyjskich i zaprzeczał wszelkiemu rozdwojeniu gabinetu w kwestyi wojny. Mocyę pana D'Israeli odrzucono większością 319 głosów przeciw 219. Dalszy ciąg debaty odroczono aż po zielonych świętach.

W *izbie wyższej* cofnął Earl *Grey* swą propozycyę względem pokoju po przemowie lordów Clarendon, Argyll, Granville, Malmesbury, a nawet biskupa z Oxford za dalszem prowadzeniem wojny. *(Zeit.)*

Wiadomości handlowe.

(Ceny targowe w obwodzie Kołomyjskim.)

Kołomyja, 17. maja. Od 1. do 15. b. m. płacono na targach w Śniatynie, Kutach i Kołomyi w przecięciu za korzec pszenicy 11r.53k.—13r.6k.—10r.48k.; żyta 8r.16k.—8r.58k.—8r 36k.; jęczmienia 5r.36k.—7r.—6r.48k.; owsa 4r.24k.—4r.44k.—4r.48k.; hreczki 0—0—7r.36k.; kukurudzy 7r.18k.—7r.36k.—8r.; kartofli 0—4r.—5r. Za cetnar siana 0—2r.45k.—1r.40k.; nasienia konicza w Kołomyi 51r.12k.; wełny najlepszego gatunku w Kutach 62r. Sąg drzewa twardego sprzedawano po 26r.12k.—7r.30k.—9r.30k., miękkiego po 0—5r.50k.—6r.36. Funt mięsa wołowego kosztował $6^{3}/_{5}$k. —8k.— $7^{2}/_{5}$k. i garniec okowity 2r.—2r.—2r.24k. m. k.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 28. maja.

PP. Ożurowski Tomasz, c. k. radca krym., z Bolechowa. — Lang Franciszek, c. k. radca sąd. kraj., z Berna. — Korytowski Erazm, z Płotycza. — Nahujowski Jan, z Kropiwnika. - Rozwadowski Erazm, z Hładek. — Towarnicki Jan, z Jaryczowa. — Gołaszewski Jakób, z Krzywego. — Łokuciejowski Lud., z Lipska. — Czermiński Stanisł., z Brzeżan. — Czerwiński Jan, z Remizowiec.

Dnia 29. maja.

Hr. Dzieduszycki Aleksander, z Niesłuchowa. — Hr. Łoś August, z Milatyna. — PP. Schubert Albert, c. k. radca sądu kraj., z Janowa. — Korytko

Seweryn, z Suchodołu. — Niezabitowski Włodzimierz, z Koropusza. — Malczewski Juliusz, z Skwarzawy. — Augustynowicz Seweryn, z Kniażego. — Melbachowski Wład., z Olexiniec. — Jankowski Ludwik, z Bożykowa. — Mniszek Antoni, z Stubienki.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 28. maja.

Hr. Koziebrodzki Feliks, do Kopyczyniec. — Hr. Dzieduszycki Zyg., do Medowy. — Hr. Dzieduszycki Aleks., do Niesłuchowa. — Hr. Mier Aleks., c. k. szambelan, do Buska. — Baron Haidle, c. k. pułkownik, do Janowa. — PP. Zatorski Tad., do Załuza. — Remer Antoni, do Rudy — Żurowski Antoni, do Polski. — Męciński Franc., do Huty zielonej.

Dnia 29. maja.

JE. hr. Schlick, c. k. komenderujący armii i jenerał kawaleryi, do Janowa. — Hr. Vetter, c. k. jenerał, do Janowa. — Hrabina Lanckorońska, do Żółkwi. — Hr. Bąkowski Jan, do Mikołajowa. — Baron Buol. c. k. radca namiestnictwa i szambelan, do Lelichówki. — PP. Pressen Józef, c. k. radca obw., do Wiednia — Grążewski Aleks., c. k. komisarz indemn., do Żółkwi. — Batowski Aleks., do Kulikowa. — Turkułł Onufry, do Tarnopola. — Czermiński Ludwik, do Zarszyna. — Jaruntowski Jan, do Bursztyna. — Zawadzki Piotr, do Probużny. — Krzeczunowicz Ignacy, do Jaryczowa. — Rylski Henryk, do Dłużniowa. — Miziński Józef, do Dawidkowiec. — Thulie Jan, do Mokrzan. — Sożański Antoni, do Tuchanowiec.

Kurs lwowski.

Dnia 29. maja.

		gotówką		towarem	
		złr.	kr.	złr.	kr.
Dukat holenderski	mon. konw.	5	50	5	53
Dukat cesarski	„ „	5	54	5	57
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	10	6	10	9
Rubel srebrny rosyjski	„ „	1	$57^{1}/_{2}$	1	58
Talar pruski	„ „	1	52	1	54
Polski kurant i pięciozłotówka	„ „	1	24	1	25
Galicyj. listy zastawne za 100 zr.		94	36	95	—
Galicyjskie Obligacye indem.		72	15	72	36
5% Pożyczka narodowa		84	—	85	—

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Dnia 29. maja 1855.

		złr.	kr.
Instytut kupił prócz kuponów 100 po	m. k.	94	30
„ przedał „ „ 100 po	„ „	95	—
„ dawał „ „ za 100	„ „	—	—
„ żądał „ „ za 100	„ „	—	—

Wiedeński kurs papierów.

Dnia 25. maja.				w przecięciu
Obligacye długu państwa	5%	za sto	80 $79^{7}/_{8}$ $^{9}/_{16}$	$79^{3}/_{4}$
detto pożyczki narod.	5%	„	$84^{15}/_{16}$ $^{3}/_{4}$ $^{9}/_{16}$	$84^{3}/_{4}$
detto z r. 1851 serya B.	5%	„	—	—
detto z r. 1853 z wypłatą	5%	„	—	—
Obligacye długu państwa	$4^{1}/_{2}$%	„	—	—
detto detto	4%	„	—	—
detto z r. 1850 z wypłatą	4%	„	—	—
detto detto detto	3%	„	—	—
detto detto	$2^{1}/_{2}$%	„	—	—
Pożyczka z losami z r. 1834		„	219	219
detto detto z r. 1839		„	—	$117^{1}/_{4}$
detto detto z r. 1854		„	$101^{15}/_{16}$ $^{3}/_{4}$ $^{5}/_{8}$	$101^{13}/_{16}$
Obl. wiéd. miejskiego banku	$2^{1}/_{2}$%		—	—
Obl. lomb. wen. pożyczki z r. 1850	5%		—	—
Obl. indemn. Niż. Austr.	5%		—	—
detto krajów koron.	5%		71 $71^{1}/_{4}$	$71^{1}/_{8}$
Akcye bankowe			989 988	988
Akcye n. a. Tow. eskp. na 500 złr.			—	—
Akcye kolei żel. Ces. Ferdynanda na 1000 złr.			1895	1895
Akcye kolei żel. Glognickiej na 500 złr.			—	—
Akcye kolei żel. Edynburskiej na 200 złr.			—	—
Akcye kolei Budzińsko-Lincko-Gmundzkiej na 250 złr.			—	—
Akcye Dunajskiej żeglugi parowej na 500 złr.			—	—
Akcye austr. Lloyda w Tryeście na 500 złr.			—	—
Galicyjski listy zastawne po 4% na 100 złr.			—	—
Renty Como			—	—

Wiedeński kurs wekslów.

Dnia 25. maja.		w przecięciu
Amsterdam za 100 holl. złotych	$104^{3}/_{4}$ $^{1}/_{2}$ l.	$104^{3}/_{4}$ 2 m.
Augsburg za 100 złr. kur.	127 l.	127 uso.
Frankfurt n. M. za 120 fl. na stopę $24^{1}/_{2}$ fl.	$126^{1}/_{4}$ l.	$126^{1}/_{4}$ 3 m.
Genua za 300 lire nowe Piemont.	—	— 2 m.
Hamburg za 100 Mark. Bank.	$92^{3}/_{4}$ $^{3}/_{4}$ l.	$92^{3}/_{4}$ 2 m.
Lipsk za 100 talarów	—	— 2 m.
Liwurna za 300 lire toskań.	—	— 2 m.
Londyn za 1 funt sztrl.	12-19 20 21 l	12-20 2 m.
Lyon za 300 franków	—	— 2 m.
Medyolan za 300 lire austr.	$126^{1}/_{4}$ $^{1}/_{2}$ $^{3}/_{8}$ l.	$126^{3}/_{8}$ 2 m.
Marsylia za 300 franków	—	— 2 m.
Paryż za 300 franków	$147^{1}/_{4}$ $^{1}/_{2}$ $^{3}/_{8}$ l.	$147^{3}/_{8}$ 2 m.
Bukareszt za 1 złoty Para	—	— 31 T. S.
Konstantynopol za 1 złoty Para	—	— T. S.
Cesarskie dukaty	$31^{7}/_{8}$	$31^{7}/_{8}$ Agio.
Ducaten al marco		— Agio.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 26 maja o pierwszej godzinie po południu.

Amsterdam $104^{1}/_{2}$. — Augsburg 127. — Frankfurt 126. — Hamburg $92^{3}/_{4}$ l. — Liwurna . — Londyn 12.18 20=19 Medyolan $126^{1}/_{2}$ — Paryż 147.

Obligacye długu państwa 5% $79^{7}/_{8}$ — 80. Detto S. B. 5% 95 — 96. Detto pożyczki narod. 5% $84^{1}/_{2}$—$84^{9}/_{16}$. Detto $4^{1}/_{2}$% $69^{3}/_{8}$ - $69^{5}/_{8}$ Detto 4% $62^{3}/_{4}$ — 63. Detto z r. 1850 z wypłatą 4% — —. Detto z r. 1852 4% — — —. Detto Glognickie 5% $91^{3}/_{4}$ — 92. Detto z r. 1854 5% — — —. Detto 3% 49 — $49^{1}/_{4}$. Detto $2^{1}/_{2}$% $39^{1}/_{2}$ — $39^{5}/_{8}$. Detto 1% 16 — $16^{1}/_{8}$. Obl. indemn. Niż. Austr. 5% 79 — $79^{1}/_{2}$. Detto krajów kor. 5% 71 — 77. Pożyczka z r. 1834 220 — 221. Detto z r. 1839 $116^{3}/_{4}$ — 117. Detto z 1854 $101^{5}/_{8}$—$101^{11}/_{16}$. Oblig. bank. $2^{1}/_{2}$% $57^{1}/_{2}$ — 58. Obl. lom. wen. pożyc. r. 1850 5% 102 — 103. Akc. bank. z ujmą 987 — 988. Detto bez ujmy — — —. Akcye bankowe now. wydania — — — Akcye banku eskomp. 88 — $88^{1}/_{4}$. Detto kolei żel. półn. Ces. Ferdynanda 189 — $189^{1}/_{8}$. Wied.-Rabskie $110^{1}/_{4}$ — $110^{1}/_{2}$. Detto Budzyńsko-Lincko-Gmundzkiej 242 — 244. Detto Tyrnawskiej 1. wydania 18 — 20. Detto 2. wydania 30 — 35. Detto Edynburgsko-Neusztadzkiej $90^{1}/_{2}$—$90^{3}/_{4}$. Detto żeglugi parowej 520 — 521. Detto 11. wydania —. Detto 12. wydania 516 — 517 Prior. obl. Lloydy (w srebrze) 5% 94 — $94^{1}/_{4}$. Północn. kolei 5% 86 — $86^{1}/_{2}$. Glognickie 5% 77 78 Obligacye Dun. żeglugi par. 5% 82 — 83. Detto Lloyda 500 — 503. Detto młyna parowego wiedeń. 128 — 129. Renty Como 13 — $13^{1}/_{4}$. Esterhazego losy na 40 złr. $81^{1}/_{2}$ — 82. Windischgrätza losy $29^{1}/_{2}$—$29^{3}/_{4}$. Waldsteina losy 29 — $29^{1}/_{4}$. Keglevicha losy 10 — $10^{1}/_{4}$. Cesarskich ważnych dukatów Agio $32^{3}/_{8}$ - $32^{1}/_{2}$

(Kurs pieniężny na giełdzie wiéd. d. 26. maja o pół do 2. po południu.)

Ces. dukatów stęplowanych agio $32^{3}/_{8}$ Ces. dukatów obrączkowych agio $31^{7}/_{8}$. Ros. imperyały 10.14 Srebra agio 29 gotówką.

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 29. maja.

Obligacye długu państwa 5% $79^{3}/_{4}$; $4^{1}/_{2}$% $69^{1}/_{8}$; 4% —; 4% z r. 1850 — 3% —; $2^{1}/_{2}$% —. losowane obligacye 5% —; Losy z r. 1834 za 1000 złr. —; z. r. 1839 —. Wiéd. miejsko bank. —. Węgiers. obl. kamery nadw. —; Akcye bank. 989 Akcye kolei półn. 1895. Glognickiej kolei żelaznej —. Odenburgskie —. Budwejskie —. Dunajskiej żeglugi parowej —. Lloyd —. Galic. l. z w Wiédniu —. Akcye niż.-austr. Towarzystwa eskomptowego a 500 złr. — złr.

Amsterdam l. 2. m. 104 Augsburg $126^{7}/_{8}$ l. 3 m. Genua — l. 2. m. Frankfurt $125^{7}/_{8}$. l. 2. m. Hamburg $92^{1}/_{4}$ l. 2. m. Liwurno — l. 2. m. Londyn 12.18. 3. l. m. Medyolan $126^{1}/_{8}$. Marsylia —. Paryż $146^{3}/_{4}$. Bukareszt —. Konstantynopol —. Smyrna —; Agio duk. ces. $32^{1}/_{8}$. Pożyczka z roku 1851 5% lit. A. — lit. B. — Lomb. —; 5% niż. austr. obl. indemn. —; innych krajów koron. $73^{3}/_{4}$; renty Como —; Pożyczka z roku 1854 $101^{13}/_{16}$. Pożyczka narodowa $84^{1}/_{4}$ C. k. austr. akcye skarb. kolei żelaz. po 500 fr. 312 fr.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 27. i 28. maja.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
6 god. zran.	325.67	+ 10.2°	84.2	północny sł.	pochmurno
2 god. pop.	325.15	+ 15.1°	51.9	„ „	„
10 god. wie.	324.80	+ 11.6°	74.7	półn.-wsch. „	„
6 god. zrana	324.61	+ 10.4°	83.1	wschodni sł.	pochmurno
2 god. pop.	324 57	+ 16.2°	48.1	północny sł.	„
10 god. wie.	324 60	+ 12.2°	69 2	półn.-wsch. sł.	pogoda

T E A T R.

Dziś: na korzyść ubogich przedst. niem.: **„Robert der Teuxel i Balet."**

W Piątek dnia 11. czerwca 1855 (w Abonamencie):

„Barbara Rusinowska."

Oryginalny dramat historyczny w 5 aktach.

K R O N I K A.

(Handel winem do Polski i Rosyi.) W dawniejszych wiekach była Polska najznaczniejszym konsumentem win węgierskich i pośredniczyła ich odbyt do Rosyi i portów baltyckich. Niektóre miasta na granicy ku Węgrom używały prawa i składu win węgierskich, a handel winem był popierany przywilejami królów polskich. Jeszcze z początkiem 19 wieku utrzymywały niektóre miasta, jako: Lwów, Sambor, Stryj, Skole znaczne zapasy, i ożywiony handel przewozowy winami węgierskiemi prowadzono z pogranicznego miasteczka Dukli na Tarnów, Podgórze do Krakowa, tudzież na Jarosław, Chwałowice, Sanem i Wisłą do Królestwa Polskiego. Ale dla wysokich rosyjsko-polskich ceł przywozowych upadł prawie zupełnie handel winem do Polski, a wysyłanie win na okrętach całkiem ustało.

— Sławny hotel Luwru stoi już pod dachem. Ma po 109 okien na każdem piętrze; wszystkie piątra razem 436 okien, a w całym gmachu liczą 1800 wewnętrznych i zewnętrznych otworów.

— Na bulwarach des Italiens urządzono restauracyę na czas wystawy, gdzie można dostać jeść za daremnie, t. j. płaci się franka za każdą szklankę napoju, a potem może każdy jeść, co się komu podoba. Ale słychać, że gościom dają potrawy za nadto słone, a rachunek jeszcze więcej przesolony.

— Rzadki przypadek wydarzył się niedawno w Marsylii. W jednej z tamtejszych głównych ulic znajduje się nad sklepem pewnego zegarmistrza kosztowna figura Chińczyka, która wybija młotkiem godziny na dzwonku przybitym u nóg swoich. Malarz zajęty reparacyą tej figury i w pracy swojej całkiem zatopiony niezważał na to, że godzina upłynęła, a Chińczyk podniósł tymczasem młotek i uderzył zajętego nad dzwonkiem malarza tak silnie w głowę, że stracił równowagę i upadł z drabiną na ulicę. Szczęściem, że uderzenie nieznacznie mu uszkodziło głowę, a przy spadnięciu odniósł tylko lekką kontuzyę.

Przy dzisiejszej Gazecie Nr. 22. Rozmaitości.

Główny Redaktor ***M. Szrzeniawa Sartyni.***

Z c. k. galic. drukarni rządowej.